

Τοῦ Θρακὸς Ποιητοῦ καὶ Καθηγητοῦ τῶν Ζαριφείων Διδασκαλείων
Π. Θωμά.

ΤΣΕΚ ΜΕΔΣΕ, ΜΕΓΑΛΟΥ Ἑν-
ΘΩ ΜΑΣ, Παναγιώτης

Τῆς Ὑράκης μας τὰ ὄρια
τῆς ἔθνικῆς παδείας
καὶ τῆς φιλοπατρίας
στεκόμεθα φρουροί.

Τοῦ ἔθνους μας ἀκοίμητοι
τὴν φλόγα στήν καρδίαν
κι' ἀνάμνησιν ἁγίαν   )
τό στήθος μας τηρεῖ   ) δίς

Κι' ἂν ὑπὸ στέγην ταπεινὴν
σχολεῖον ἐλευθέρων
σεμνῶς τό βῆμα φέρον

;

Στοῦ Ἑβρου ἢ τοῦ Ἰλίου
τάς ὄχθας κατοικίαν
ὁ Ἕλληνα ἔχων μίαν
αἰσθάνεται πνοήν

Εἰς τ' ἄρματα, εἰς τ' ἄρματα
γιά τὴν ἐλευθεριά,
Ἐμπρός, παιδιά, εἰς τ' ἄρματα
γιά τὴν ἐλευθεριά.

Ἡ λύρα τοῦ Ὀρφέως μας
ἀντιλαλεῖ ἀκόμη
κ' οἱ ἔμμουσοι νόμοι ἀκού
ἀκόμη ἀντηχοῦν.
Αἰῶνες ἂν ἐπέρασαν
κι' ἀκόμη ἂν περάσουν
αἱ αὖραι δέν θά χάσουν

τόν λυγηρόν τους θροῦν (δίς

(ΤΙΣ ΕΚ ΜΕΛΕΤΕ ΜΕΓΑΛΟΥ. ²Εν)
ΘΩΜΑΣ Παναγιώτης

Τό ἱερόνμας σύνθημα :

ἡ Πίστις κ' ἡ Πατρίς μας

αυτό σεμνή ἐλπίς μας

τό ζώπυρον τηρεῖ.

Φρουρός ἐν θράκη πάντοτε

τοῦ ἔθνους τήν παιδείαν

καί τήν φιλοπατρίαν

;

Εἰς τ' ἄρματα, εἰς τ' ἄρματα

γιά τήν ἐλευθεριά,

Ἐμπρός, παιδιά, εἰς τ' ἄρματα

γιά τήν ἐλευθεριά.

Ἀποχαιρετισμός τῆς Σχολῆς

Τῶν Μουσῶν τῶν Ἑλληνίδων

χαῖρε τέμενος κλεινόν !

Στοῦ ἱερφέως τήν γῆν λάμπον

Χαῖρε ἄστρον φαεινόν. (δίς)

ὦ ! τοῦ γένους εἰς τήν θράκην

Χαῖρε ἱερά κρηπὶς !

Φωλεά τῶν Πιερίδων

Σέμνωμα ἡμῶν κι' Ἑλπίς (δίς)

Ἀπό σοῦ καί ἡ καρδία

ἡνθερμαίνει ζωηρά

τῆς εὐγνωμοσύνης φλόγα

Σχολή χαῖρε ἱερά -Χαῖρε ἱερά Σχολή.

Εἰς τὴν γῆν αὐτὴν ἣν νέφη
πολυκέραυν' ἀπειλοῦν
ν' ἀμαυρώσουν καὶ νῦν σμήνη
φυλῆς ξένης πλημμυροῦν.

Στοῦ Ἑβρου τὰς ὀχθὰς
ἀκούετ' ἰλαρὰ
φωνή ἐλευθέρα
καὶ ψάλλει τρυφερά

Εἴνεφωνή
Ἑλλήνων εὐγενής
κι' ἐξέρχετ' ἀπ' τὰ βάθη
καρδίᾳς ἀγνῆς

ὦ χαῖρε, Πατρίς μου
μέ παρελθόν λαμπρόν
τό μέλλον σου μέγα
τό βλέπω καὶ παιδρόν

Αὐτὰ παιδρῶς
τῶν τέκνων σου φωνή
ἐκ τῶν ὀχθῶν τοῦ Ἑβρου
σέ προσφωνεῖ.

Τὰ τέκνα σου εἶθε
ποτέ ν' ἀξιωθῆς
εἰς μίαν ἀγκάλην
ὁμοῦ νᾶ ἀσπασθῆς

Τοῦ στήθους των
ν' ἀκούσης τόν παλμόν
κι' ὁμοῦ νᾶ ἀποδώσης
τόν ἀσπασμόν.

3
(ΤΣΕΚΜΕΔΖΕ.ΜΕΓΑΛΟΥ.ΕΛ-
ΘΩΜΑΣ Παναγιώτης)

Τῆς Ὠράκης μας τά ὄρια
τῆς μεθνικῆς παιδείας
καί τῆς φιλοπατρίας
στεκόμεθα φρουροί.

Τοῦ ἔθνους μας ἀκοίμητοι
τὴν φλόγα στήν καρδίαν
κι' ἀνάμνησιν ἀγίαν } δὲ
τό στήθος μας τηρεῖ }

Κι' ἂν ὑπὸ στέγην ταπεινὴν
σχολεῖτον ἐλευθέρων
σεμνῶς τό βῆμα φέρον

;

Στοῦ Ἑβρου ἢ τοῦ Ἰλίου
τάς ὄχθας κατοικῶν
ὁ Ἕλλην ἔχων μίαν
αἰσθάνεται πνοήν

Εἰς τ' ἄρματα, εἰς τ' ἄρματα
γιά τὴν ἐλευθερίαν,
Ἐμπρός, παιδιὰ, εἰς τ' ἄρματα
γιά τὴν ἐλευθερίαν.

Ἡ λύρα τοῦ Ὀρφέως μας
ἀντιλαλεῖ ἀκόμη
κ' οἱ ἔμμουσοι νόμοι ἀκού
ἀκόμη ἀντηχοῦν.
Αἰῶνες ἂν ἐπέρασαν
κι' ἀκόμη ἂν περάσουν
αἱ αὖραι δὲν θά χάσουν

τόν λυγηρόν τους θροῦν (δίς

τό ἱερόνμας σύνθημα :

ἡ πίστις καὶ ἡ Πατρίς μας

αὐτό σεμνή ἐλπίς μας

τό ζώπυρον τηρεῖ.

Φρουρός ἐν θράκη πάντοτε

τοῦ ἔθνους τὴν παιδείαν

καί τὴν φιλοπατρίαν

;

Εἰς τ' ἄρματα, εἰς τ' ἄρματα

γιά τὴν ἐλευθεριά,

Ἐμπρός, παιδιά, εἰς τ' ἄρματα

γιά τὴν ἐλευθεριά.

Ἀποχαιρετισμός τῆς Σχολῆς

Τῶν Μουσῶν τῶν Ἑλληνίδων

χαῖρε τέμενος κλεινόν !

Στοῦ Ὁρφέως τὴν γῆν λάμπων

Χαῖρε ἄστρον φαινόν. (δίς)

Ὡ ! τοῦ γένους εἰς τὴν θράκην

Χαῖρε ἱερά κρητὶς !

Φωλεὰ τῶν Πιερίδων

Σέμνωμα ἡμῶν καὶ Ἑλπίς (δίς)

Ἀπὸ σοῦ καὶ ἡ καρδιά

ἠνθερμαίνει ζωηρά

τῆς εὐγνωμοσύνης φλόγα

Σχολή χαῖρε ἱερά -Χαῖρε ἱερά Σχολή.

(ΤΕΚΜΕΛΕΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ -
ΘΩΜΑ Παναγιώτης)

Εἰς τὴν γῆν αὐτὴν ἣν νέφη
πολυκέραυν' ἀπειλοῦν
ν' ἄμαυρώσουν καὶ νῦν σμήνη
φυλῆς ξένης πλημμυροῦν.

Στοῦ Ἑβρου τὰς ὀχθὰς
ἀκούετ' ἱλαρὰ
φωνὴ ἐλευθέρα
καὶ ψάλλει τρυφερά

Εἴνεφωνή
Ἑλλήνων εὐγενῆς
κι' ἐξέρχεται ἀπ' τὰ βάθη
καρδίᾳς ἀγνῆς

ὦ χαῖρε, Πατρίς μου
μέ παρελθόν λαμπρόν
τό μέλλον σου μέγα
τό βλέπω καὶ φαιδρόν

Αὐτὰ φαιδρῶς
τῶν τέκνων σου φωνή
ἐκ τῶν ὀχθῶν τοῦ Ἑβρου
σέ προσφωνεῖ.

Τὰ τέκνα σου εἶθε
ποτέ ν' ἀξιωθῆς
εἰς μίαν ἀγκάλην
ὁμοῦ νᾶ ἀσπασθῆς

Τοῦ στήθους των
ν' ἀκούσης τὸν παλμόν
κι' ὁμοῦ νᾶ ἀποδῶσης
τόν ἀσπασμόν.

3
(ΤΞΕΚΜΕΔΖΕ. ΜΕΓΑΛΟΥ. Ξ—)
ΘΩΜΑ. Παναγιώτης